

Deniz Yosunu Senfonisi



Yavuz DEMİRKIRAN

Deniz Yosunu Senfonisi

Yavuz DEMİRKİRAN



Işıltılı mavi okyanusun derinliklerinde Mercan Koyu adında çok özel bir yer vardı. Orada oynamayı ve şarkı söylemeyi seven birçok deniz canlısı yaşırdı. Güneşli bir sabah, Jelly adında genç bir denizanası, "Okyanusun ilk su altı orkestrasını kuralım!" dedi. Herkes sevinçle bağırdı, birlikte müzik yapmak için heyecanlıydı. Jelly sevinçle parladı, pembe şemsiyesi ısıltı ısıldı.



Jelly dal parçalarından yapılmış bagetleriyle parlayan davullar çalacaktı. Yengeç Crabby spiral bir deniz kabuğu trompetini üfleyecekti ve bu özel gün için minik mavi papyonunu takmıştı. Uzun, nazık bir canlı olan deniz yosunu şarkıcısı Kelpy, uzun yeşil yapraklarıyla yumuşak melodiler yapacaktı. Her canlı başlamak ve yeteneklerini göstermek için sabırsızlanıyordu. Koy heyecanla uğulduyordu.



İlk prova gününde herkes en yüksek sesle çalan kısmı çalmak istedi. Jelly davullarına var gücüyle vurdu. Crabby trompetini tüm gücüyle üfledi, turuncu kabuğu parlıyordu. Kelpy sallandı ve şarkı söylemeye çalıştı ama yumuşak sesi duyulmadı. Gürültü korkunçtu ve küçük balıklar korkuyla yüzüp kaçtı.



"Düşüncelerimi bile duyamıyorum!" diye bağırdı Jelly, daha da yüksek sesle davul çalarak. "Benim trompetim en önemlisi!" dedi Crabby, göğsünü kabartarak. Kelpy fısıldadı, "Lütfen, birbirimizi dinleyelim," ama kimse onun yumuşak sesini duymadı. Korkunç gürültü Mercan Koyu'nda yankılandı ve daha çok balık kaçtı. Orkestra büyük, gürültülü bir karmaşaydı.



Günlerce canlılar kimin en yüksek sesle çalacağı konusunda tartıştı. Jelly'nin davulları gümbürdedi, Crabby'nin trompeti öttü ve Kelpy'nin melodisi kayboldu. Küçük balıklar uzakta kaldı. "Bu artık eğlenceli değil," diye iç çekti Jelly, dokunaçları sarkarak. Crabby kaşlarını çattı, büyük kısılcı trompetini sıkıca tutuyordu. Hepsi üzgündü ama bunu nasıl düzelteceklerini bilmiyorlardı.



Bir sabah, Maestro adında bilge yaşlı bir balina Mercan Koyu'na yüzdü. Kocaman ve nazikti, gözleri yumuşacık kırışıklarla doluydu. Küçük bir mercan baleti taşıyordu. "Müziğinizi duydum," dedi yavaşça. "Çok yüksek ama uyum değil." Canlılar utançla birbirlerine baktı. Maestro nazikçe gülümsedi. "Öğrenmek ister misiniz?"



Maestro onları etrafına topladı. "Önce dinlemelisiniz," dedi. "Gözlerinizi kapatın ve okyanusu duyun." Dalgaların yumuşak uğultusunu ve hafif kabarcıkları dinlediler. "Şimdi, her biriniz tek tek, yavaşça çalın." Jelly davuluna hafifçe vurdu ve ses güzeldi. Crabby trompetinde yumuşak bir nota çaldı. Kelpy tatlı bir melodi söyledi.



"Her sesin ne kadar özel olduğunu duyduunuz mu?" diye sordu Maestro. "Evet!" dediler hep birlikte. "Ama onları birbirine karıştırmalıyız," dedi Maestro. Mercan bagetini kaldırdı. "Jelly, sen ritmi tut. Crabby, sen armoni çal. Kelpy, sen melodiyi söyle." Denediler ama hâlâ biraz dağınıktı. "Çalışın," dedi Maestro, "ve birbirinizi dinleyin."



Her gün çalıştılar ve yavaş yavaş işler düzeldi. Jelly ritmini yumuşatmayı öğrendi ve parlayan noktaları ritimle birlikte attı. Crabby trompetinin diğerlerini destekleyen sessiz, güzel notalar çalabildiğini keşfetti. Kelpy'nin yumuşak sesi müziğin üzerinde süzülerek hepsine yol gösterdi. Küçük balıklar merakla mercanların arasından bakmaya başladı.



Bir akşam, küçük balıklardan oluşan bir sürü dinlemek için yaklaştı. Müzikle kıpırdanıp dans ettiler. "Bu bir senfoni gibi!" diye bağırdılar. Canlılar gururla gülümsedi. Maestro başını salladı. "Görüyor musunuz? Birbirinizin yeteneklerine saygı duyduğunuzda uyum yaratırsınız." Küçük balıklar dans etmek için kaldı ve koy sevinçle doldu.



İlk konserin gecesi geldi. Tüm deniz canlıları toplandı ve küçük balıklar dans etmeye hazır bir şekilde geri döndü. Maestro mercan bagetini kaldırdı. "Dinlemeyi unutmayın," diye fısıldadı. Jelly parlayan davullarında yumuşak, düzenli bir ritim başlattı. Crabby deniz kabuğu trompetinde yumuşak bir armoni çaldı. Kelpy'nin melodisi suyun içinde altın bir kurdele gibi dokundu.



Müzik güzeldi. Ne çok yüksek ne de çok yumuşaktı. Tam kararındaydı. Küçük balıklar daireler çizerek dans etti, pulları parıldadı. Denizaneları parladı, yengecin kabuğu ışıldadı ve deniz yosunu zarifçe sallandı. Maestro sakın bir gülümsemeyle orkestrayı yönetti, kırışık gözleri ıslı ıslı. Okyanus takım çalışması ve uyumun mükemmel senfonisiyle doldu.



Konserden sonra canlılar sevinçle bağırdı. "Başardık!" diye haykırdı Jelly, dokunaçları mutlulukla sallanarak. "Ritmin mükemmeldi," dedi Crabby, büyük kısıracıyla ona çak yaparak. "Ve senin trompetin harikaydı," diye yanıtladı o. Kelpy gülümsedi, altın uçları parlıyordu. "Hepimiz üzerimize düşeni yaptık," dedi yumuşakça. Dinlemeyi ve paylaşmayı öğrenmişlerdi.



Maestro onları bir araya çağırdı. "Büyük bir ders öğrendiniz," dedi. "Uyum, farklı yeteneklere saygı duymaktan gelir. Her biriniz  nemlisiniz ve birlikte güzel bir Őey yaratıyorsunuz." Canlılar anlayarak baŐlarını salladı.  almaya devam edeceklerine ve her zaman birbirlerini dinleyeceklerine söz verdiler. Koy dostluk ve müzikle doldu.



O günden sonra su altı orkestrası her hafta çaldı. Jelly'nin davulları ritmi tuttu, Crabby'nin trompeti armoni ekledi ve Kelpy'nin deniz yosunu melodileri üzerlerinde süzüldü. Küçük balıklar hiçbir gösteriyi kaçırmadı. Dans ettiler ve döndüler, okyanus daha mutlu bir yer oldu. Herkesin bir rolü vardı ve herkes duyuluyordu.



Ve böylece, Mercan Koyu'nda deniz yosunu senfonisi çalmaya devam etti. Canlılar öğrendi ki dinlediğinizde ve paylaştığınızda, en küçük ses bile büyük bir fark yaratabilir. Okyanus kahkahalar ve müzikle yankılandı, takım çalışması ve nezaketin mükemmel uyumuyla. Ve hepsi birlikte müzik yaparak mutlu mesut yaşadılar.